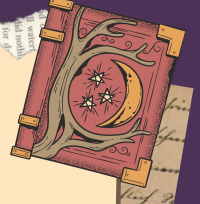

**ETKİNLİK 2 – “Benim Pencerem – Senin Penceren”
ZORBALIK ÜZERİNE KISA BİR HİKAYE
”SERBEST ÇALIŞMA”**

Sınıfın ortasındaki büyük pencereden güneş içeri süzülüyordu. Öğretmen “serbest çalışma” dediği için altı öğrenci kendi köşelerine çekilmişti. Arda, masasının üzerinde duran kâğıda dikkatle eğilmiş bir uzay gemisi çiziyordu.

Arda, geminin bir kanadını çizerken çizgisi aniden kaydı ve koca bir yay oluştu. “Of ya...” diye mırıldandı.

Tam o sırada yüzünde sırıtan bir ifadeyle dolaşan Baran ve yanındaki Demir, Arda’nın yanına yaklaştı.

Baran kâğıda bakıp:

– “Bu ne böyle? Uzay gemisi mi, yoksa fırlatılmadan yere düşmüş bir teneke kutu mu?” dedi.

Arkasındaki Demir kıkırdadı. Pencere kenarında oturan Leyla da sesleri duyup yüzünü buruşturdu.

Arda'nın yüzü kızardı. Kâğıdı hızla göğsüne bastırdı ve başını eğdi. Masanın diğer ucunda sessizce resim yapan İdil, Arda'nın omuzlarının düştüğünü fark etti ve kalbi sızladı. O da böyle hissetmenin ne demek olduğunu iyi biliyordu. Bir şey söylemek istedi ama sesi çıkmadı.

Sınıfın köşesinde kitap okuyan Selin, Leyla'nın kısa süreli gülüşünü ve Baran'ın alaycı sesini net duymuştu. Kitabını sertçe kapattı.

Arda'nın masasına doğru yürüdü. Tam önlerinde durdu ve bakışlarını Baran'a dikti. Sesi odadaki diğer seslerden daha net ve keskindi:

– “Baran, o sadece bir çizim. Arda'nın hayal gücü çok güzel. Sen ne çizdin ki?”

Baran şaşırdı. Genellikle kimse ona bu şekilde karşı çıkmazdı. Kekeleydi:

– “Ben ona kötü bir şey demedim ki... sadece komikti.”

O an, sesiyle suça ortak olan Leyla ne yaptığını fark etti. Utançla başını öne eğdi.

Yavaşça ayağa kalktı ve Arda'nın yanına gitti. Arda hâlâ kâğıdını sıkıca tutuyordu.

– “Arda...” diye fısıldadı Leyla. “Özür dilerim... Komik değildi. Baran'a güldüğüm için çok utandım.”

Leyla, Arda'nın buruşmuş kâğıdına baktı:

– “Hatta biliyor musun, o gemi gerçekten benzersiz görünüyor. Sanki hızlı bir yıldızla çarpmış ve bu yüzden eğri olmuş gibi,” dedi ve gülümsedi.

Arda'nın yüzünde küçük bir tebessüm belirdi

O sırada kapı açıldı ve öğretmen içeri girdi. Sınıfta artık alaycı sesler yoktu; yalnızca yumuşak bir uğultu vardı. Nazik bir sözün tüm sınıfın havasını nasıl değiştirebileceğini bilen Selin ve İdil, birbirlerine gülümsediler.